

Vârstnicul Russell M. Nelson
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Arătați-vă credința

Zi după zi, în drumul dumneavoastră către destinul etern, măriți-vă credința. Proclamați-vă credința! Arătați-vă credința!

Dragi frați și surori, ne exprimăm cele mai profunde sentimente de dragoste și recunoștință față de dumneavoastră. Suntem recunoscători pentru că vă putem sluji.

Într-o recentă călătorie făcută cu avionul, pilotul nostru a anunțat că vom avea parte de turbulențe în timpul coborârii și că toți pasagerii trebuie să-și pună strâns centura de siguranță. Așa cum era de așteptat, au fost turbulențe. A fost foarte dificil. În cealaltă parte a culoarului și cu câteva rânduri mai în spate, o femeie îngrozită a intrat în panică. Cu fiecare coborâre și mișcare înfricoșătoare, ea țipa. Soțul dânzei a încercat să o liniștească, dar nu a reușit. Țipetele puternice au continuat până când am trecut de zona cu turbulențe și am aterizat în siguranță. În timpul în care a avut acea stare de anxietate, mi-a părut rău pentru dânsa. Deoarece credința este antidotul împotriva fricii, mi-am dorit în gând să îi pot întări credința.

Mai târziu, când pasagerii părăseau avionul, soțul femeii mi s-a adresat. El a spus: „Îmi pare rău pentru că soția mea a fost atât de îngrozită. Singurul mod în care am putut să o liniștesc a fost să îi spun: «Vârstnicul Nelson este în acest avion, așa că nu ai motive să îți faci griji»”.

Nu sunt sigur că prezența mea în acel avion ar fi trebuit să îi ofere liniște, dar voi afirma că una dintre realitățile vieții muritoare este faptul că ni se va pune la încercare și la îndoială credința. Uneori, aceste încercări vin atunci când trecem prin ceea ce pare a fi o experiență în care ne confruntăm cu moartea. Pentru această femeie înfricoșată, un avion care se mișcă violent a fost unul dintre acele momente

în care aflăm cât de puternică ne este credința.

Când vorbim despre credință – credința care mută munții din loc – nu vorbim despre credință în general, ci despre credința în Isus Hristos. Credința în Domnul Isus Hristos poate fi întărită pe măsură ce învățăm despre El și trăim conform religiei noastre. Doctrina lui Isus Hristos a fost concepută de Domnul pentru a ne ajuta să ne mărim credința. Totuși, în limbajul de astăzi, cuvântul *religie* poate însemna lucruri diferite pentru oameni diferiți.

Cuvântul *religie* înseamnă pur și simplu „a face legătura cu” sau „a fi conectat cu” Dumnezeu.¹ Întrebarea pe care ar trebui să ne-o punem este: Suntem noi puternic legați de Dumnezeu, astfel încât credința noastră să se vadă sau, de fapt, suntem noi legați de altceva? De exemplu, în dimineața de luni am auzit conversații despre competiții atletice profesionale care au avut loc duminică. În cazul unora dintre acești fani pasionați, m-am întrebat dacă „religia” lor îi „va conecta” doar cu un fel de minge.

Ne putem întreba: În ce credem? Într-o echipă? Într-o marcă? Într-o celebritate? Chiar și cele mai bune echipe pot pierde. Celebritățile își pot pierde faima. Există doar Unul în care ne putem pune credința cu încredere și acela este Domnul Isus Hristos. Și trebuie să vă arătați credința!

Dumnezeu a declarat în *prima* dintre cele zece porunci ale Sale: „Să nu ai alți dumnezei afară de mine”². De asemenea, El a spus: „Întoarce-te către Mine în fiecare gând; nu te îndoii, nu te teme”³. Totuși, atât de mulți oameni se uită la extrasele lor de cont pentru a găsi pace sau caută oameni care să le fie modele de urmat.

Medicii, academicienii și politicienii sunt deseori supuși unui test de

credință. În încercarea de a-și atinge scopurile, se va ști care este religia lor sau nu? Sunt ei legați de Dumnezeu sau de un om?

Am avut parte de un astfel de test cu decenii în urmă, când unul dintre colegii mei de la facultatea de medicină m-a muștră pentru că nu am reușit să separ cunoștințele mele profesionale de convingerile mele religioase. El mi-a cerut să *nu* le îmbin. Cum puteam să fac acest lucru? Adevărul este adevăr! Nu este divizibil și nicio parte a acestuia nu poate fi lăsată deoparte.

Fie că aflăm adevărul din cercetările unui laborator științific sau prin revelație, adevărul vine de la Dumnezeu. Adevărul este o parte a Evangheliei lui Isus Hristos.⁴ Totuși, mi s-a cerut să îmi ascund credința. Nu am fost de acord cu cerința colegului meu. Mi-am arătat credința!

În toate activitățile profesionale, este necesar să se respecte standarde riguroase cu privire la precizie. Învățații își prețuiesc libertatea de exprimare. Dar libertatea deplină nu este posibilă dacă o parte din cunoștințele unei persoane sunt declarate „inacceptabile” de regulile oamenilor.

Adevărul spiritual nu poate fi ignorat – mai ales poruncile divine.

Ținerea poruncilor divine aduce cu sine binecuvântări de fiecare dată! Încălcarea poruncilor divine aduce cu sine pierderea binecuvântărilor de fiecare dată!⁵

Problemele abundă în această lume deoarece aceasta este populată de oameni imperfecti. Scopurile și dorințele lor sunt puternic influențate de credința sau lipsa lor de credință. Mulți pun alte priorități înaintea lui Dumnezeu. Unii pun la îndoială relevanța religiei în vremurile moderne. Așa cum a fost în fiecare perioadă de timp, și astăzi sunt persoane care batjocoresc sau critică exercitarea liberă a religiei. Unii chiar dau vina pe religie pentru multe dintre problemele lumii. Fără îndoială, au existat perioade în care au fost comise atrocități în numele religiei. Dar a trăi conform religiei curate a Domnului, care înseamnă a te strădui să devii un ucenic adevărat a lui Isus Hristos, reprezintă un mod de viață și un angajament zilnic care va oferi îndrumare divină. În timp ce trăiți conform religiei dumneavoastră, vă exercitați credința. Vă arătați credința.

Domnul a știut că ai Săi copii vor trebui să învețe cum să-L găsească. „Pentru că strămtă este poarta”, a spus

El, „și îngustă este calea care duce la exaltare ... și puțini sunt aceia care o găsesc”⁶.

Scripturile ne oferă unul dintre cele mai bune moduri de a găsi și de a continua să facem lucrurile care trebuie. Cunoașterea scripturilor ne oferă, de asemenea, protecție prețioasă. De exemplu, de-a lungul istoriei, infecții precum „febra puerperală” a cauzat moartea multor mame și bebeluși inocenți. Totuși, în Vechiul Testament se găsesc consemnate principiile corecte ale modului în care trebuie tratați pacienții infectați, scrise acum mai bine de 3.000 de ani!⁷ Multe persoane au pierit deoarece căutarea cunoașterii de către om a dus la neascultarea cuvântului Domnului!

Dragii mei frați și dragile mele surori, ce pierdem în viață dacă „[învățăm] întotdeauna, [dar] nu [ajungem] niciodată la deplina cunoaștere a adevărului?”⁸ Putem dobândi multe cunoștințe din scripturi și inspirație rugându-ne cu credință.

Făcând acest lucru, vom primi ajutor pentru a putea lua decizii în fiecare zi. Mai ales când legile oamenilor sunt create și impuse, legile lui Dumnezeu trebuie să fie mereu standardul nostru. Când avem de-a face cu lucruri

controversate, mai întâi trebuie să căutăm îndrumare de la Dumnezeu.

Trebuie „[să facem] ca toate scripturile să ni se aplice nouă, pentru ca ele să fie spre folosul și învățătura noastră”⁹. Pericolul este la pândă în momentele în care încercăm să ne detașăm folosind expresii precum „viața mea privată” sau chiar „cel mai bun comportament al meu”. Dacă cineva încearcă să-și împartă viața astfel, acea persoană nu va putea să atingă niciodată cel mai înalt nivel al integrității personale – niciodată nu va putea să devină cu *adevărat* ceea ce ar putea deveni.

Ispita de a fi popular poate face ca opinia publică să primeze în fața cuvântului lui Dumnezeu. Campaniile politice și strategiile de marketing folosesc foarte mult sondajele de opinie ale publicului pentru a-și contura planurile. Rezultatele acestor sondaje sunt informative. *Dar* nu pot fi folosite ca motive pentru a justifica nesupunerea față de poruncile lui Dumnezeu! Chiar dacă „toți fac același lucru”, ceea ce este greșit nu este niciodată corect. Răul, greșeala și întunericul nu vor reprezenta niciodată adevărul, chiar dacă sunt populare. Un avertisment din scripturi spune: „Vai de cei ce numesc răul bine, și binele rău, care spun că întunericul este lumină, și lumina întuneric”¹⁰.

După Primul Război Mondial, un cântec mai degrabă scabros a devenit popular. Promovând imoralitatea, jura că 50 de milioane de persoane nu se pot înșela. Dar, de fapt, 50 de milioane de persoane se *pot* înșela – cu adevărat înșela. Viața imorală este totuși viață imorală în ochii lui Dumnezeu, care într-o zi ne va judeca toate faptele și dorințele noastre.¹¹

Comparați frica și lipsa de credință atât de răspândite, în lume, astăzi cu credința și curajul iubitei mele fiice,

Emily, care acum trăiește de cealaltă parte a vălului. În timp ce viața i se scurgea din trupul acaparat de cancer, abia mai putea vorbi. Dar, cu un zâmbet pe chip, ea mi-a spus: „Tăticule, nu îți face griji pentru mine. Știu că totul va fi bine!” Emily își arăta credința – foarte fățiș – în acel moment delicat, exact când aveam cea mai mare nevoie.

Această tânără și frumoasă mamă a cinci copii avea credință deplină în Tatăl ei Ceresc, în planul Său și în bunăstarea eternă a familiei ei. Ea avea o legătură puternică cu Dumnezeu. Ea era pe deplin credincioasă legămintelor făcute cu Domnul și cu soțul ei. Își iubea copiii, dar era împăcată, în ciuda faptului că, în curând, avea să se despartă de ei. Avea credință în viitorul ei, dar și al lor, deoarece ea avea credință în Tatăl nostru Ceresc și în Fiul Său.

În 1986, președintele Thomas S. Monson a spus: „Desigur că vom înfrunta frică, vom fi ridiculizați și ne vom confrunta cu opoziție. Haideți să avem curajul de a nu ține cont de ceea ce spun majoritatea oamenilor, de a ne apăra principiile. Curajul, nu compromisul, este cel care ne aduce aprobarea lui Dumnezeu... Amintiți-vă că toți oamenii au temeri, dar cei care își înfruntă temerile cu [credință] au, de asemenea, curaj”¹².

Sfatul președintelui Monson va fi întotdeauna adevărat! Astfel că vă implor, dragii mei frați și dragile mele surori: Zi după zi, în drumul dumneavoastră către destinul etern, măriți-vă credința. Proclamați-vă credința! Arătați-vă credința!¹³

Mă rog pentru ca dumneavoastră să aveți o legătură puternică cu Dumnezeu, pentru ca adevărurile Sale eterne să rămână adânc întipărite în

inima dumneavoastră. Și mă rog ca, de-a lungul vieții dumneavoastră, să vă arătați credința! În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Când un bebeluș se naște, cordonul ombilical are o ligatură dublă și este tăiat între acele două ligaturi. O ligatură este o legătură – o legătură puternică. Cuvântul *religie* are rădăcini latine, *re* însemnând „din nou” sau „înapoi la” și, probabil, *ligare*, însemnând „a face legătura” sau „a fi conectat”. Astfel, înțelegem că religia „face o legătură între credincioși și Dumnezeu”.
2. Exodul 20:3. De asemenea, Domnul a spus: „Întoarceți-vă, și abateți-vă de la idolii voștri, întoarceți-vă... de la toate urăciunile voastre” (Ezechiel 14:6).
3. Doctrină și legăminte 6:36.
4. Vezi Spencer W. Kimball, *The Teachings of Spencer W. Kimball*, ed. de Edward L. Kimball (1982), p. 391.
5. Vezi Mosia 2:41; Doctrină și legăminte 58:30–33; 82:10. Acest principiu este valabil pentru toată lumea, căci „Dumnezeu nu este părtinitor” (Faptele apostolilor 10:34; vezi, de asemenea, Moroni 8:12).
6. Doctrină și legăminte 132:22.
7. Vezi Leviticul 15:13.
8. 2 Timotei 3:7.
9. 1 Nefi 19:23.
10. Isaia 5:20.
11. Scripturile ne învață: „Veniți la Domnul Cel Sfânt. Amintiți-vă de cărările Lui că sunt drepte. Iată, calea omului este strâmtă, dar se întinde dreaptă în fața Lui, iar păzitorul porții este Cel Sfânt al lui Israel; și El nu folosește acolo niciun slujitor; și nu este nicio altă cale decât prin poartă; și El nu poate fi înșelat, căci Domnul Dumnezeu este numele Lui” (2 Nefi 9:41).
12. Thomas S. Monson, „Courage Counts”, *Ensign*, nov. 1986, p. 41. Cu altă ocazie, președintele Monson ne-a oferit acest avertisment inspirat: „Pentru a trăi bine, trebuie să ne dezvoltăm capacitatea de a înfrunta problemele având curaj, de a înfrunta dezamăgirea cu bucurie și triumful cu umilință... Suntem fii și fiice ale Dumnezeului Cel viu, după a cărui imagine am fost creați. Nu putem să credem acest lucru cu sinceritate fără să avem un simț nou și profund al tăriei și puterii, chiar și al tăriei de a trăi conform poruncilor lui Dumnezeu și al puterii de a rezista ispitelor lui Satana” („Yellow Canaries with Gray on Their Wings”, *Ensign*, iulie 1973, p. 43).
13. „Lepădați-vă de orice necredință” (Moroni 10:32). Nu te teme mai mult de om decât de Dumnezeu (vezi Doctrină și legăminte 3:7; 59:5).

Vârstnicul Richard G. Scott

din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

„Eu v-am dat o pildă”

Cel mai măreț exemplu care a existat pe pământ este Salvatorul nostru, Isus Hristos... El ne invită să urmăm exemplul Său perfect.

Când am meditat la datoria mea de a împărtăși Evanghelia, m-am gândit la cei dragi a căror influență blajină m-a ajutat să găsesc îndrumarea divină care mi-a susținut progresul spiritual. În momente importante din viața mea, Tatăl din Ceruri m-a binecuvântat cu persoane care au avut grijă de mine și m-au ajutat să fac alegeri corecte. Ei au urmat acest sfat al Salvatorului: „Pentru că Eu v-am dat o pildă, ca și voi să faceți cum am făcut Eu”¹.

Când eram copil, tatăl meu nu era membru al Bisericii și mama mea devenise mai puțin activă. Locuiam în Washington, D.C., și părinții mamei mele locuiau la o distanță de peste 4.000 de kilometri depărtare, în statul Washington. La câteva luni după ce am împlinit opt ani, bunica Whittle a venit să ne viziteze. Bunica era îngrijorată deoarece nici eu, nici fratele meu mai mare nu fusesem botezați. Nu știu ce anume le-a spus părinților mei cu privire la acest lucru, dar știu că într-o dimineață ne-a luat pe mine și pe fratele meu în parc și ne-a împărtășit sentimentele ei despre importanța de a fi botezat și de a participa cu regularitate la adunările Bisericii. Nu-mi amintesc exact ceea ce a spus ea, dar cuvintele ei m-au emoționat profund

și, curând, fratele meu și cu mine am fost botezați.

Bunica a continuat să ne încurajeze. Mi-amintesc că de fiecare dată când fratele meu sau eu primeam însărcinarea de a rosti o cuvântare în Biserică, o sunam și o rugam să ne ajute. În câteva zile, primeam prin poștă o cuvântare scrisă de mână. După un timp, ea ne-a ajutat dându-ne doar un plan al cuvântării, fapt care necesita mai mult efort din partea noastră.

Bunica, cu respect și curaj, l-a ajutat pe tatăl nostru să înțeleagă cât de important era ca el să ne ducă personal cu mașina la Biserică. Ea ne-a ajutat, în multe feluri, să simțim nevoia de a avea Evanghelia în viața noastră.

Lucrul cel mai important era faptul că știam că bunica ne iubea și că iubea Evanghelia. Ea a fost un exemplu minunat! Sunt recunoscător pentru mărturia pe care mi-a împărtășit-o când eram foarte tânăr. Influența ei mi-a schimbat viața în bine pentru totdeauna.

Mai târziu, cu puțin înainte de absolvirea universității, m-am îndrăgostit de o tânără fată frumoasă, pe nume Jeanene Watkins. Credeam că și ea începuse să aibă sentimente de afecțiune profunde față de mine. Într-o seară, când vorbeam despre viitor, ea, cu grijă, a făcut o aluzie care mi-a